

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΝΤΩΝΙΟΥ ΒΟΒΟΛΙΝΗΣ

ΥΠΟΨΗΦΙΟΣ ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ ΑΘΗΝΩΝ

ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΚΟΜΜΑΤΟΣ

(ΜΑΡΚΕΖΙΝΗ)

ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΑΙ ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

ΓΡΑΦΕΙΣΑΙ ΥΠΟ ΠΑΛΑΙΟΥ ΣΥΝΕΡΓΑΤΟΥ ΤΟΥ

ΕΚΔΟΘΕΙΣΑΙ ΥΠΟ ΟΜΑΔΟΣ ΦΙΛΩΝ ΤΟΥ

Ὁ Κωνσταντῖνος Ἀντωνίου Βοβολίνης ἐγεννήθη εἰς τὰς Ἀθήνας τῷ 1913. Νεώτατος ἐπεδόθη εἰς τὴν δημοσιογραφίαν, ἐνῶ ταύτοχρόνως ἐσπούδαζε νομικὰ εἰς τὸ Πανεπιστήμιον Ἀθηνῶν.

Ἀπὸ ἡλικίας 16 ἐτῶν εἰργάσθη ἀλλεπαλλήλως ὡς συντάκτης ἢ ὡς συνεργάτης εἰς διαφόρους ἐφημερίδας καὶ περιοδικὰ, μεταξὺ τῶν ὁποίων εἰς τὰς ἐφημερίδας : «Χρόνος», «Νέον Κράτος», «Ἐλεύθερος Ἄνθρωπος», «Νέον Φῶς» καὶ εἰς τὰ περιοδικὰ : «Ἐργασία», «Βιομηχανικὴ Ἐπιθεώρησις» κλπ. (1929—1938).

Τὸ 1938 εἰς ἡλικίαν 25 ἐτῶν ἀνέλαβε τὰ καθήκοντα τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως τοῦ Δήμου Πειραιῶς.

Τὴν 28ην Ὀκτωβρίου 1940 ἐστρατεύθη, μετασχὼν τοῦ Ἑλληνοϊταλικοῦ πολέμου, καθ' ὅλην αὐτοῦ τὴν διάρκειαν. Ὡς στρατιώτης ὁ Κωνσταντῖνος Βοβολίνης ἐτιμήθη, κατόπιν προτάσεως τοῦ Διοικητοῦ Στρατιάς Δυτικῆς Μακεδονίας καὶ Στρατιάς Ἠπείρου Ἀντιστρατήγου Ἰωάννου Πιτσίκαι διὰ τοῦ Πολεμικοῦ Σταυροῦ, «εἰς ἀναγνώρισιν τῆς ἡρωϊκῆς προσπαθείας κατὰ τὰς ἐπιχειρήσεις καὶ εἰς ἐπιβράβευσιν τῆς αὐτοθυσίας του».

Ἐπανελθὼν ἐκ τοῦ βορειοηπειρωτικοῦ μετώπου ἀπελύθη ἐκ τῆς θέσεως τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως τοῦ Δήμου Πειραιῶς ὑπὸ τοῦ πρώτου Κατοχικοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἑσωτερικῶν διὰ τὴν δέφορὰν εἰς τὴν ἱστορίαν τῶν Δήμων τῆς Ἑλλάδος ἐλήφθη ἀπόφασιν τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου Πειραιῶν, καθ' ἣν : «Τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον Πειραιῶς, κηρύσσει ἐαυτὸ ἀλληλέγγυον καὶ συνταυτίζει τὴν τύχην του μετὰ τὴν παραμονὴν τοῦ Κωνστ. Βοβολίνης ὡς Γενικοῦ Γραμματέως, ἀνδρὸς προσεγγεγόντος ὑψίστας ὑπηρεσίας εἰς τὴν πόλιν τοῦ Πειραιῶς, ἀπάντων τῶν μελῶν τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου θεσάντων εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ Δημάρχου τὴν παραίτησίν των εἰς ἣν περίπτωσιν ἤθελε τυχὸν συνεχισθῇ ἐπιμονὴ περὶ ἀπομακρύνσεώς του».

Ἡ ἀπόφασιν αὕτη ὑπογράφεται ὑπὸ τοῦ τότε Δημάρχου Πειραιῶς κ. Μιχαήλ Μανούσκου καὶ ὑπὸ τῶν Δημοτικῶν Συμβούλων, κ.κ. Γεωργίου Καλαμάκη, Ἀγγέλου Βλασσόπουλου, Ἐμμανουὴλ Σαουνάτσου, Λουκᾶ Νομικοῦ, Ἡλίας Παπατέστα καὶ Ἀλέκου Γαβριήλ. Παρὰ τὴν τιμητικὴν ἀπόφασιν τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου Πειραιῶς, ὁ Κ. Βοβολίνης ὑπέβαλε τὴν παραίτησίν του, ἐνῶ ταύτοχρόνως καὶ εἰς ζητηθέντα ὑπὸ τῶν Γερμανικῶν Ἀρχῶν Κατοχῆς κατάλογον ὁμῶν, ἔθετεν ὁ ἴδιος τὸ ὄνομά του μετὰ τῶν ἐπίσης αὐτοπροσφερόμεντων Μιχαήλ Μανούσκου Δημάρχου Πειραιῶς, Θ. Λεονταρίτη Ἀστυνομικοῦ Διευθυντοῦ Πειραιῶς καὶ Κωνστ. Καζάκου Διοικητοῦ τότε τοῦ τμήματος Γενικῆς Ἀσφαλείας Πειραιῶς.

Μετὰ τὴν ἀπομάκρυνσίν του ἐκ τοῦ Δήμου Πειραιῶς ὁ Κωνστ. Βοβολίνης μετὰ τῶν συναδέλφων του ἀειμνήστου Λαζάρου Πηνιάτογλου καὶ Ἰωάννου Μήλιου ἴδρυσε (Μαῖος 1941) αὐτοτελὴ Ἐθνικὴν Ὀργάνωσιν τοῦ Μετώπου Ἑσωτερικῆς Ἀντιστάσεως ὑπὸ τὸν τίτλον «ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΑἶΜΑ» ἥτις ἐτέθη ὑπὸ τὴν πνευματικὴν ἡγεσίαν τοῦ τότε Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος ἀειμνήστου Χρυσάνθου.

Ὡς κύριος σκοπὸς τῆς Ὀργανώσεως τοῦ «ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΑἶΜΑΤΟΣ» ἐτάχθη ἡ διὰ τῆς ἐντύπου προπαγάνδας ἀφ' ἑνὸς μὲν τόνωσις τοῦ φρονήματος τῶν προσκαίρως ὑποδουλωθέντων Ἑλλήνων, ἀφ' ἑτέρου δὲ ἡ καταπολέμησις τῶν τριῶν εἰσβολῶν : Γερμανῶν, Ἰταλῶν καὶ Βουλγάρων. Πρὸς τοῦτο καὶ μέχρι τῆς ἐκδόσεως τοῦ «ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΑἶΜΑΤΟΣ» ὡς τακτικῆς ἐντύπου παρανόμου ἐφημερίδος, ἐξετυπώθησαν εἰς πολυγράφους καὶ γραφομηχανὰς διάφοροι προκηρύξεις ἐθνικοῦ καὶ πατριωτικοῦ περιεχομένου αἵτινες ἐκυκλοφόρησαν κατὰ ἑκατοντάδας εἰς καταλλήλους περιστάσεις καὶ ἰδιαίτερος κατὰ τὴν 28ην Ὀκτωβρίου 1941 καὶ κατὰ τὴν 25ην Μαρτίου 1942.

Ἀπὸ τῆς 1ης Ἰουνίου 1942 ὁ Κ. Βοβολίνης μετὰ τοῦ Ἰωάννου Μήλιου καὶ τοῦ ἀειμνήστου Λαζάρου Πηνιάτογλου ἐξέδωσε καὶ διηύθυνε τὴν μυστικὴν ἐφημερίδα «ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΑἶΜΑ» καθὼς καὶ τὰς ἐκδόσεις ὑπὸ τὰ στοιχεῖα «Ε.Ε.Α.» (Ἐκδόσεις «Ἑλληνικοῦ Αἵματος»).

Ἡ μυστικὴ ἔφημερις «ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΑΙΜΑ» ἐξεδίδετο τακτικὰ (δὺς ἢ τρεῖς τοῦ μηνὸς) ἀπὸ τῆς 1ης Ἰουνίου τοῦ Κατοχικοῦ ἔτους 1942, συνεχίσασα τὴν παράνομον ἐκδόσιν τῆς μέχρι τῆς ἀποχωρήσεως καὶ τῶν τελευταίων Γερμανικῶν στρατευμάτων, (12 Ὀκτωβρίου 1944). Κατὰ τὸ εἰκοσιενεάμηνον τοῦτο διάστημα ἐξεδόθησαν 67 μυστικὰ φύλλα καὶ τριάκοντα τρία «παράνομα» τευχίδια—μετὰ δὲ τὴν ἀπελευθέρωσιν τὸ «ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΑΙΜΑ» συνέχισε τὴν ἐκδόσιν του, μέχρι τῆς 4ης Ὀκτωβρίου 1947, ὡς καθημερινὴ ἔφημερις: «Ἡ ἀρχαιότερα τοῦ Μετώπου τῆς Ἐθνικῆς Ἀντιστάσεως».

Διὰ τὴν δρᾶσιν τοῦ Κωνσταντίνου Βοβολίνη, ὡς συνιδρυτοῦ καὶ συνδιευθυντοῦ τοῦ «Ἑλληνικοῦ Αἵματος» ἐξέφρασε διὰ προσωπικῆς ἐπιστολῆς τὸν θαυμασμόν του καὶ τὰ συγχαρητήριά αὐτοῦ ὁ Σερ Χένρυ Μαίτλαν Οὐίλσον, Ὁνῶτατος Διασυμαχικὸς Διοικητὴς τοῦ Μεσογειακοῦ Θεάτρου Ἐπιχειρήσεων, ὁ Στρατάρχης Ἀλεξάντερ καὶ ὁ στρατηγὸς Πάτζετ.

Ὁ Ἀρχιστράτηγος τῆς Ἑλληνικῆς Ἐποποιΐας 1940—1941, καὶ σημερινὸς Ἀρχιστράτηγος τῶν Νικηφόρων Στρατευμάτων, Στρατάρχης Ἀλέξ. ΠΑΠΑΓΟΣ εἰς ἐπιστολὴν του ἔχει ἐκφρασθῇ ὡς ἐξῆς περὶ τοῦ ἔργου τοῦ Κ. Βοβολίνη καὶ τῶν συνεργατῶν του εἰς τὸ «ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΑΙΜΑ» :

«Τὸ «ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΑΙΜΑ» ἀπεδύθη ἀμέσως εἰς τὸν ἀγῶνα πρὸς ἀποτίναξιν τοῦ ἐχθρικοῦ ζυγοῦ καὶ πρὸς ἐπιβολὴν τῆς δευτέρας Ἐθνικῆς συνοχῆς μεταξὺ τῶν Ἑλλήνων. . . Ἐξεπροσώπησε κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην τὴν ἀγωνιστικὴν θέλησιν τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ. Μετὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν συνέχισε τὴν ἐντιμον προσπάθειάν του, ἀφ' ἑνὸς διὰ τὴν Ἐθνικὴν ἀποκατάστασιν καὶ εὐημερίαν τῆς πατρίδος καὶ ἀφ' ἑτέρου διὰ τὴν ἐπικράτησιν τῆς ἀληθείας καὶ τοῦ δικαίου : τῶν μόνων ἀσφαλῶν βάσεων, ἐπὶ τῶν ὁποίων στηριζόμενοι οἱ Ἕλληνες θὰ δύνανται μετ' ἐμπιστοσύνης καὶ αὐτοπεποιθήσεως νὰ ἀτενίσουν πρὸς τὸ μέλλον. . . Εὐχομαι μὲ τὸν αὐτὸν πατριωτισμὸν καὶ τὴν αὐτὴν ἐπιτυχίαν νὰ συνεχίσῃ τὸν ἀγῶνα του ὑπὲρ τῆς ἱκανοποιήσεως τῶν δικαίων τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους καὶ ὑπὲρ τῆς Κοινωνικῆς εὐημερίας καὶ ἀναδείξεως τῆς πατρίδος μας, ὅπως ἀξίζει εἰς τὴν Αἰώνιαν Δόξαν μας».

Ὁ πρῶν πρωθυπουργὸς Ἀντιναύαρχος κ. Π. ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ ἐχαράκτηρισε δι' ἐγγράφου χαιρετισμοῦ του τὸ ἔργον τοῦ Κ. Βοβολίνη εἰς τὸ «ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΑΙΜΑ» : «Ὡς ἀναπόσπαστον τμῆμα τοῦ μεγάλου ἀγῶνος τῆς Ἑλληνικῆς Ἀντιστάσεως καὶ τοὺς ἀγῶνάς του, γενναίους καὶ ἐθνικούς».

Ὁ μεταστάς Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ Ἀντιβασιλεὺς Δαμασκηνός, εἰς ἐπιστολὴν του, ἐτόνισε ὅτι : «Τὸ ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΑΙΜΑ» ἀπέδειξεν ὅτι ὁ Πυρρὸς τῆς Ἐλευθερίας δὲν ἔσθυσε ποτὲ καὶ ὅτι ἡ ἀγάπη πρὸς τὴν πατρίδα ἐφλόγιζε τὴν Ἑλληνικὴν ψυχὴν καὶ ἐνέπνευσεν εἰς τὸ Ἔθνος τὴν νέαν πολεμικὴν μεγαλουργίαν. . . Αἱ ὑπηρεσίαι του ὑπῆρξαν ἀνεκτίμητοι καὶ ἀποτελοῦν τίτλους ὑψίστης τιμῆς καὶ διὰ τοὺς ἐργάτας αὐτοῦ καὶ διὰ τὸ Ἔθνος ὀλόκληρον. . . Ἀποδίδω εἰς αὐτοὺς δημοσίᾳ τὸν δίκαιον ἔπαινον. ΥΠΗΡΞΑΝ ΑΞΙΟΙ ΤΗΣ ΠΑΤΡΙΔΟΣ».

Ὁ πρῶν πρωθυπουργὸς κ. ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ ΓΟΝΑΤΑΣ συνεχάρη τὸν Κ. Βοβολίνη καὶ τὸ «ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΑΙΜΑ» : Διὰ τὴν μετ' αὐταπαρνήσεως ἐξυπηρέτησιν τῶν ἐθνικῶν συμφερόντων κατὰ τὴν περίοδον τῆς δουλείας».

Ὁ στρατηγὸς κ. Ἰωάννης Δ. ΠΙΤΣΙΚΑΣ Διοικητὴς τοῦ Τμήματος Στρατιᾶς Δυτικῆς Μακεδονίας καὶ τοῦ Τμήματος Στρατιᾶς Ἠπείρου κατὰ τὸν ἑνδοξον πόλεμον 1940—1941, ἐτόνισε διὰ τὸ ἔργον τοῦ Κ. Βοβολίνη καὶ διὰ τὸ «ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΑΙΜΑ» ὅτι : «Ἡ ἑλευθέρα Ἑλληνικὴ Πατρίς τοὺς ὀφείλει πολλὰς χάριτας καὶ ὅτι τοὺς ὀφείλεται ἡ εὐγνωμοσύνη τοῦ Ἔθνους, εὐχεται δὲ νὰ κερδίσῃ τὴν εὐγνωμοσύνην αὐτὴν καὶ διὰ τοὺς ἐν εἰρήνῃ ἀγῶνας του».

Ὁ πρῶν Πρωθυπουργὸς κ. Κ. ΤΣΑΛΔΑΡΗΣ, εἰς χαιρετισμὸν του ἐτόνισε ὅτι : «Τὸ ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΑΙΜΑ» ὑπὸ τὸ μαῦρον νέφος τῆς Κατοχῆς καὶ τὸ πέλμα τοῦ βαρβάρου εἰσβολέως ἐφώτισε τὴν ἑλληνικὴν ψυχὴν καὶ καθωδήγησε τὸν ἑλληνικὸν λαὸν εἰς δρόμον τῆς Ἐθνικῆς Ἀντιστάσεως καὶ τῆς ἀναδημιουργίας».

Ὁ πρῶν πρωθυπουργὸς κ. Γ. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ ἀπηύθυνε χαιρετισμὸν εἰς τὸν ὁποῖον τονίζει ὅτι : «Τὸ ὑψηλὸν ἐθνικὸν φρόνημα τὸ ὁποῖον ἔπνεε ἀπὸ τὰς στήλας τοῦ «ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΑΙΜΑΤΟΣ», ἡ ἀμείλικτος βιαιότης του ἐναντίον τῶν βαρβάρων, ἡ πλήρης ἐνημερότης του ἐν μέσῳ τοῦ σκότους καὶ ἡ ἀδιατάρακτος τάξις τῆς ἐκδόσεώς του ἐπροκάλουν γενικὸν αἶσθημα θαυμασμοῦ καὶ ὑποχρέωσιν ἀπονομῆς δημοσίου ἐπαίνου πρὸς τοὺς διευθυντάς του».

Ὁ πρῶν Ὑπουργὸς τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων κ. Πέτρος ΜΑΥΡΟΜΙΧΑΛΗΣ ἐτόνισεν ὅτι, ὁ Κ. Βοβολίνης καὶ τὸ «ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΑΙΜΑ» : «Εἶναι ἄξιον παντὸς ἐπαίνου καὶ Ἐθνικῆς εὐγνωμοσύνης».

Ὁ πρῶν πρωθυπουργὸς κ. Ἐμμανουὴλ ΤΣΟΥΔΕΡΟΣ ἐχαράκτηρισε τὸ «ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΑΙΜΑ» : «Ἐνα ἀπὸ τὰ ὠραιότερα καὶ χαρακτηριστικὰ ἄνθη

τὰ ὁποῖα ἐβλάστησαν εἰς τὴν Ἑλληνικὴν γῆν κατὰ τὴν περίοδον τῆς Κατοχῆς, διαφωτίζουν καὶ ἐμψυχώνουν ἐν μέσῳ μυρίων κινδύνων τοὺς Ἕλληνας τοὺς ἀνθίστα- μένους κατὰ τῶν ἐχθρῶν».

Ὁ νῦν Πρωθυπουργὸς κ. Ἰωάννης ΘΕΟΤΟΚΗΣ εἰς χαιρετισμὸν τοῦ ἐξα- ρακτήρησε τὸ «ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΑἶΜΑ» ὡς : Μόνιμον παραστάτην καὶ γνήσιον ἐρ- μινευτὴν τοῦ πόνου καὶ τῶν διωγμῶν τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ, δικαιούμενον μεθ' ἱκα- νοποιήσεως καὶ ὑπερηφανείας νὰ ἰσχυρισθῇ ὅτι ἀληθῶς ὑπέρτερον ἐπετέλεσε πατριω- τικὸν ἔργον».

Ὁ πρῶν Πρωθυπουργὸς κ. Παν. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ ἐτόνισεν ὅτι τὸ «ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΑἶΜΑ» : «Πῆρε στὴν ἱστορίαν τοῦ ἔθνους μας τὴ θέσιν ἑνὸς ξεχωριστοῦ μεγάλου κεφαλαίου. Καὶ ὅσοι συνέβαλαν στὸ κεφάλαιον αὐτὸ πρέπει νὰ εἶναι ὑπερήφανοι».

Ὁ ἄλλοτε ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης κ. Α. ΤΑΜΠΑΚΟΠΟΥΛΟΣ ἐτόνι- σεν ὅτι : «Εἰς τὴν ἔθνικὴν ἀντίστασιν τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ μεγίστη εἶναι ἡ συμβολὴ τοῦ «ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ Αἵματος». Εἰς δὲ τοὺς διευθυντάς του ὀφείλονται ζωηρὰ συγχαρητήρια διὰ τὴν συμβολὴν τῶν εἰς τὴν ἠθικὴν ἀντίστασιν καὶ εἰς τὴν νίκην τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ».

Ὁ πρῶν ὑπουργὸς κ. Ἀπόστολος ΑΛΕΞΑΝΔΡΗΣ ἔγραψεν : «Εἰς τὴν ἄνισον καὶ γιγαντιαίαν πάλην μὲ ἓνα τρομερὸν ἐχθρὸν τὸ «ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΑἶΜΑ» ἀνεδείχθη ἄξιον τῆς Πατρίδος. Τοῦτο εἶναι μία ἀλήθεια. Καὶ αἱ ἀλήθειαι κατὰ τὸν Θίερσον, δὲν ἀποδεικνύονται, ἀλλ' ἀπλῶς δεικνύονται».

Ὁ πρῶν ὑπουργὸς κ. Ἀλέξ. ΜΥΛΩΝΑΣ ἐτόνισεν : Ἐχρειάζετο γενναϊό- της διὰ νὰ ἐκδίδῃ κανεὶς κρυφὰ καὶ νὰ κυκλοφορῇ ἀπηγορευμένα ἔντυπα, ποὺ περιείχαν εἰδήσεις περὶ τοῦ Πολέμου καὶ τῆς Κατοχῆς, νὰ τονῶν δὲ τὸ φρόνημα καὶ τὸ θάρρος τοῦ λαοῦ».

Ὁ κ. Γεώργ. ΓΡΙΒΑΣ, Ἀρχηγὸς ἐπὶ κατοχῆς τῆς Ἑθνικῆς Ὁργανώ- σεως Χ ἔγραψε : Στάθηκε, τὸ «ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΑἶΜΑ», ὁ πνευματικὸς φάρος καὶ ὁ ὁδηγὸς γιὰ ὅλους τοὺς Ἕλληνας ποὺ ἐνοιώθαν καὶ ἤθελαν τὴν Ἑλλάδα, Μεγάλη καὶ Δοξασμένη».

Ὁ κ. Ναπολέων ΖΕΡΒΑΣ, Ἀρχηγὸς ἐπὶ Κατοχῆς τῶν Ἑθνικῶν Ἀνταρ- τικῶν Ὁμάδων ἔγραψε : «Μὲ ἀληθινὴ καὶ ἀνυπόκριτη χαρὰ ἐπωφελοῦμαι τῆς εὐκαιρίας νὰ ἐξάρω τὸ ὑπέροχον ἔργο τοῦ «ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ Αἵματος», ποὺ ἀψη- φώντας μύριους κινδύνους πῆρε στὰ χέρια του ἓνα μεγάλο κομμάτι Ἑθνικῆς Ἡγε- σίας καὶ μὲ τὸν ἱερό του ἐνθουσιασμό καὶ τὴν θαυμαστὴν του πρωτοβουλία ἐνε- σάρκωσε μὲ τὴν ἀγνή του καὶ ἀνώτερη πνοή, τὸν ἀγῶνα τῆς Ἑθνικῆς Ἀντιστά- σεως».

Ὁ Πρόεδρος τῆς Ἐνώσεως Τύπου Ἑθνικῆς Ἀντιστάσεως κ. Τρύφων ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΑΚΟΣ ἐτόνισε : «Στὸ «ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΑἶΜΑ», ποὺ διετήρησε τὸ ἄκαμπτο ἀγωνιστικὸ πνεῦμα καὶ ποὺ δὲν γνώρισε συμβατικότητες καὶ χαμαι- λεοντικὰς μεταμορφώσεις ἀποδλέπουμε μὲ στοργὴ καὶ περηφάνειαν».

Ὁ κ. Πausanias ΛΥΚΟΥΡΕΖΟΣ συνηγέτης ἐπὶ Κατοχῆς τῆς Ἑθνικῆς Ὁργανώσεως «Ἐνωσις—Πατρίς» ἔγραψεν : «Ἐνα ἀπὸ τὰ φωτεινότερα σημεῖα τοῦ ἀγῶνος τῆς Ἑθνικῆς Ἀντιστάσεως ἦτο ὁ ἔθνικος παρὰ νόμος τύπος. Εἰς τὸν ἀγῶνα αὐτὸν τὸ «ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΑἶΜΑ» ἐπρωτοπόρησε».

Ὁ κ. Γεώργιος ΑΛΕΞΙΑΔΗΣ Ἀρχηγὸς ἐπὶ Κατοχῆς τῆς Ἑθνικῆς Ὁργα- νώσεως «Π.Ε.Α.Ν.» καὶ ἐκδότης τῆς παρανόμου ἐφημερίδος «ΔΟΞΑ» ἐτόνισε : «Τὸ «ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΑἶΜΑ» δὲν ὑπῆρξεν ἀπλῶς μία ἀπὸ τὰς ἐφημερίδας τῆς Κατο- χῆς. Ὑπῆρξε κατὰ κοινὴν ὁμολογίαν ἀπὸ τὰς καλυτέρας καὶ τὰς πλέον γνωστές... Ἀξίζει νὰ τιμᾶται ἀπὸ ὅλους τοὺς ἀγωνιστὰς τοῦ Μετώπου Ἑθνικῆς Ἀντιστά- σεως ἀνεξαρτήτως ἰδεολογικῶν διαφορῶν».

Ὁ ἐκ τῶν ἰδρυτῶν τῆς Ἑθνικῆς Ὁργανώσεως «ΕΘΝΙΚΗ ΔΡΑΣΙΣ» κ. Παν. ΣΙΦΝΑΙΟΣ ἔγραψε : «Τὸ «ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΑἶΜΑ» ἀντιπροσωπεύει μίαν ἐποχὴν καὶ μίαν Ἑλλάδα».

Ὁ ἐκ τῶν ἰδρυτῶν τῆς «ΕΘΝΙΚΗΣ ΔΡΑΣΕΩΣ» κ. Ἀχιλλεὺς ΠΑΠΑΔΑ- ΚΟΣ ἐτόνισε : Παρακολουθήσαμε τὸν σταθερὸν ἀγῶνα τοῦ «ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ Αἵ- ΜΑΤΟΣ» καὶ εἴχαμε προσωπικὴ ἀντίληψιν τῆς ἐπιδράσεώς του ἐπὶ τοῦ Ἑθνικοῦ φρονήματος».

Ὁ ἐκ τῶν ἰδρυτῶν τοῦ Ἑθνικοῦ Κομιτάτου κ. Κ. ΚΑΡΑΜΑΝΟΣ, ἔγρα- ψεν : «Ἡ ἱστορία τῶν ἀγῶνων Ἀντιστάσεως θὰ παραχωρήσῃ ἀσφαλῶς ἐξέχου- σαν θέσιν εἰς τὸ «ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΑἶΜΑ» καὶ τοὺς ἐκδότας του».

Ὁ κ. Ν. ΜΑΛΑΓΑΡΔΗΣ ἐκ τῶν ἡγετῶν τῆς Ἑθνικῆς ὀργανώσεως «Κοι- νωνικὴ Ριζοσπαστικὴ Ἐνωσις» ἐτόνισεν : «Τὸ «ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΑἶΜΑ» διαρκού- σης τῆς ξένης Κατοχῆς ἀπετέλεσε τὴν φωτεινὴν ἐκδήλωσιν τοῦ ὑγιούς ἀγωνιστι- τοῦ πνεύματος, τὸ ὁποῖον διέκρινε πάντοτε τοὺς πραγματικοὺς ἐθνικοὺς ἀγῶνας».

Ὁ κ. Ν. ΣΑΛΙΓΓΑΡΟΣ ἡγέτης τῆς Ἑθνικῆς Ὁργανώσεως «Ὁργάνωσις Ἐλευθέρων Ἑλλήνων» ἔγραψεν : Μέσα στὸ σκοτάδι τῆς μαύρης σκλαδιᾶς τὸ «ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΑἶΜΑ» ξεχώριζε σὰν παρήγορο φωτεινὸ ἀστέρη».

Ὁ κ. Β. ΣΚΑΛΑΙΟΣ ἐκ τῶν ἰδρυτῶν τῆς Ἑθνικῆς Ὁργανώσεως «Ἱερὰ Ἐνω- σις» ἔγραψεν : «Τὸ «ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΑἶΜΑ» παραμένει πάντα τὸ σύμβολον καὶ ὁ

πρωτοπόρος ἐνὸς ὑψηλόφρονος, θαρραλέου καὶ σκληροῦ ἀγώνος κατὰ τὴν πιὸ δραματικὴν περίοδο τοῦ Ἔθνους».

Ὁ Ἀντιναύαρχος κ. Περ. Ἰακ. ΑΡΓΥΡΟΠΟΥΛΟΣ ἐτόνισεν : «Αἱ ἐθνικαὶ ὑπηρεσίαι τὰς ὁποίας προσέφερον οἱ ἐκδότες τοῦ «ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΑΙΜΑΤΟΣ» ὑπῆρξαν μέγιστα».

Ὁ κ. Νικόλ. ΖΑΡΙΦΗΣ πρῶν πρόεδρος τῆς Ἑνώσεως Συντακτῶν Ἀθηναϊκῶν Ἐφημερίδων ἔγραψεν : «... Μεταξὺ τῶν ἐπαγγελματικῶν δημοσιογράφων ποὺ μὲ κίνδυνον τῆς ζωῆς τῶν ἐκράτησαν ὑψηλὰ τὴ σημαία τῆς Ἑλληνικῆς δημοσιογραφίας, προέχουσιν ἀναμφιβόλως θέσιν κατέχουν οἱ συνάδελφοι Κων. Βοβολίνης Λ. Πηνιάτογλου καὶ Ἰωάννης Μήλιος».

Ὁ κ. ΖΑΚΥΝΘΙΝΟΣ Καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν καὶ πρῶν Ὑπουργὸς Τύπου ἔγραψεν : «Εκφράζω τὴν εὐγνωμοσύνην μου διὰ τοὺς εὐγενεῖς ἀγῶνας τοὺς ὁποίους τὸ «ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ Αἶμα» ἀνέλαβε κατὰ τοὺς χρόνους τῆς Κατοχῆς ὑπὲρ τῶν Ἐθνικῶν ζητημάτων».

Ὁ κ. Ἄγγελος ΕΒΕΡΤ, Ἀστυνομικὸς Διευθυντὴς Ἀθηνῶν ἐτόνισεν : «Τὸ «ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ Αἶμα» μαχόμενον εἰς τὴν πρώτην γραμμὴν τοῦ Ἑσωτερικοῦ Μετώπου τῆς Ἐθνικῆς Ἀντιστάσεως, πρωταγωνίστησε εἰς τοὺς ὠραιότερους ἀγῶνας διὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν τῆς Πατρίδος».

Ὁ κ. Ἀριστ. Κούζης πρῶν Πρόεδρος τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν καὶ Καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου, ἔγραψεν : «Μέγα ἰδιαίτερος ἔργον ἐπετέλεσεν τὸ «Ἑλληνικὸν Αἶμα». Ἀνερρύπησε τὸ φρόνημα, ἐτόνωσε τὸ θάρρος τοῦ Λαοῦ καὶ ἐνέπνευσε τὴν ἐλπίδα διὰ τὴν νίκην καὶ τὴν ἀνάκτησιν τῆς Ἑλευθερίας».

Ὁ Δ. Σ. ΜΠΑΛΑΝΟΣ, πρῶν πρύτανης τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν ἐτόνισεν : «Βεβαιωθῆτε ὅτι ποτὲ δὲν θὰ λησμονηθῇ ἡ μεγάλη ὑπηρεσία τὴν ὁποίαν προσέφερεν εἰς τὰ πολυβασανισμένα χρόνια τὸ «Ἑλληνικὸν Αἶμα», ὡς ἡ ἀρχαιοτέρα ἐφημερίς τοῦ Μετώπου Ἐθνικῆς Ἀντιστάσεως, μὲ τὴν κρυφὴν τῆς ἐκδοσίν. ποὺ ἔχυνε βάλσαμον καὶ παρείχεν ἐνθάρρυνσιν».

Ὁ κ. Τίμος ΜΩΡΑΙΟΤΙΝΗΣ ἔγραψεν : «Μέσα στὴ βαθεῖα παγερὴ νύχτα, αὐτὴ ἔγινε τὸ φῶς, αὐτὴ ὡδηγοῦσε καὶ αὐτὴ ἔγραφε τὴν ὠραία συνέχειά τοῦ ἀλθαινοῦ ἔπους».

Ὁ κ. Γρηγόριος ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΣ τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν ἔγραψεν : «... Ἐξακολούθησε τὸν καλὸν, τὸν τίμιον, τὸν ἐθνικὸν σου δρόμον. Θὰ νικᾷς ὡς τὸ τέλος καὶ μιὰ μέρα ὕστερα ἀπὸ πολλὰ χρόνια ζωῆς, θὰ περάσῃς στὴν Ἱστορίαν. Αὐτὰ μόνο γιὰ νὰ σοὺ ἐκφράσω, τόσο φτωχά, τὴν τιμὴν, τὸν σεβασμὸν, τὸν θαυμασμὸν, τὴν ἀγάπην μου».

Ὁ κ. Σπύρος ΔΟΝΤΑΣ πρῶν πρύτανης τοῦ Πανεπιστημίου καὶ Πρόεδρος τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν ἔγραψεν : «Χάρις εἰς τοὺς γενναίους αὐτοὺς πατριώτας ἐτονώθη ψυχικῶς ὁ λαὸς καὶ δὲν ἀπώλεσε τὸ θάρρος καὶ τὴν ἐλπίδα διὰ τὴν Νίκην καὶ τὴν Ἑλευθερίαν».

Ὁ κ. Στράτης ΜΥΡΙΒΗΛΗΣ ἔγραψεν : «Ἀλύγιστη ἄς εἴναι ὡς τὸ τέλος ἡ Ἑλληνικὴ ἀρετὴ μας ὅπως καὶ τότε. Ἄς συνεχίσουμε νὰ μαχόμεθα μὲ τὸ «Ἑλληνικὸν Αἶμα», ὅπως καὶ τότε».

Ο ΤΥΠΟΣ

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ : «Ἑλληνικὸν Αἶμα = Τρία Χρόνια ὠραίας, γενναίας, ἡρωικῆς ζωῆς».

ΕΣΤΙΑ : «... Τὸ Ἑλληνικὸν Αἶμα πραγματοποιήσαν τὸ ἀληθινὸν κατῳρθωμὰ νὰ ἐκδίδεται κατὰ τὴν Κατοχὴν συνεχῶς, πράγμα ποὺ δὲν ἐπετεύχθη εἰς οὐδεμίαν ἄλλην κατεχομένην χώραν, εἶναι ἡ μόνη ἐναπομείνουσα πραγματικὴ ἐφημερίς τῆς Ἐθνικῆς Ἀντιστάσεως».

ΕΜΠΡΟΣ : «... Θὰ ἦτο κοινοτοπία νὰ τονισθῇ ἀπὸ τῆς στήλης αὐτῆς ἡ μεγάλη Ἐθνικὴ ἐργασία τὴν ὁποίαν προσέφερεν εἰς τὸν τόπον ὁ «παράνομος τύπος», εἰς τὸν ὁποῖον τιμητικὴν θέσιν κατέχει τό, «Ἑλληνικὸν Αἶμα».

ΑΣΥΡΜΑΤΟΣ : «Τρία χρόνια κυκλοφόρησε λαθραία τὸ «Ἑλληνικὸν Αἶμα» κάτω ἀπὸ τὴν τρομοκρατίαν τῶν γερμανοϊταλῶν, μέσα σὲ μιὰ ἀτμόσφαιρα κινδύνων, διωγμῶν καὶ ἐκτελεστικῶν ἀποσπασμάτων, διὰ νὰ κρατήσῃ ψηλὰ τὸ φρόνημα τοῦ Λαοῦ».

ΕΘΝΟΣ : «Πρὸς τὸ «Ἑλληνικὸν Αἶμα» ποὺ τόσα προσέφερε ἐν μέσῳ ἀπείρων κινδύνων εἰς τὸν ἀγῶνα τῆς ἀντιστάσεως, καὶ ποὺ κατέλαβε διακεκριμένην θέσιν εἰς τὸν Ἀθηναϊκὸν Τύπον, διαβιβάζομεν τὰ θερμὰ συγχαρητήρια καὶ τὰς εὐλικρινεστέρας εὐχάς».

«Τὸ ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΑΙΜΑ» εὐρίσκεται κατατεθειμένον εἰς τὴν Ἐθνικὴν Βιβλιοθήκην τῆς Ἑλλάδος, τὴν Βιβλιοθήκην τῆς Βουλῆς, εἰς τὴν ΣΥΛΛΟΓΗΝ ΣΠΑΝΙΩΝ ΕΚΔΟΣΕΩΝ τοῦ Βρεττανικοῦ Μουσείου, εἰς τὴν Βιβλιοθήκην Χοῦδερ

του Πανεπιστημίου του Στάνφορντ της Καλιφορνίας και εις την Βιβλιοθήκην του Ἑλληνικοῦ Ἐθνικοῦ Γραφείου Ἑγκληματιῶν Πολέμου.

Ὁ Γενικὸς Διευθυντὴς τῆς Ἐθνικῆς Βιβλιοθήκης κ. Διονύσιος Κόκκινος λαμβάνων τὰ ἀντίτυπα τοῦ Κατοχικοῦ «ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΑΙΜΑΤΟΣ», ἀπηύθυνε πρὸς τὸν Κ. ΒΟΒΟΛΙΝΗΝ ἐπιστολὴν εἰς τὴν ὁποίαν ἀναφέρεται πλὴν τῶν ἄλλων καὶ τὰ ἑξῆς : « Ὑπῆρξατε, πράγματι, οἱ ἐκδότης τοῦ «ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΑΙΜΑΤΟΣ» εἰς τὴν κατὰ τῶν κατακτητῶν προσπάθειαν, λαμπροὶ ἀγωνισταὶ τοῦ δημοσιογραφικοῦ ὅπλου, ὑπὲρ τῶν ἱερῶν καὶ τῶν ὁσίων τῆς Πατρίδος, ἀλλὰ καὶ δρῶντα στοιχεῖα καὶ εἰς τὸν ἄνισον ἀγῶνα, ἀγῶνα διὰ τὸν ὁποῖον δὲν ἤρκουν τὰ ἐξαιρετικὰ στοιχεῖα, αἱ ἀρεταὶ καὶ τὰ λοιπὰ ἐφόδια τῶν διακεκριμένων δημοσιογράφων, ἀλλὰ καὶ ἀπαιτεῖτο ἀγωνιστικὸν πνεῦμα, ἱκανὸν νὰ ἀντιμετωπίσῃ κινδύνους ἀμέσους, ἡρωϊσμούς καὶ αὐτοθυσίας. Διὰ τοῦ ἀγῶνος τούτου τοῦ ὁποῖου αἱ ἐκδόσεις σας ἀποτελοῦν τὸν καθρέπτην, ἦρθετε εἰς ἄνδρας ἀξίους τῆς Ἑλλάδος».

Ὁ Κων. ΒΟΒΟΛΙΝΗΣ ὑπῆρξεν ὁ δημοσιογράφος ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος τὸν Ἀπρίλιον τοῦ 1945 προέβη εἰς τὴν δημοσίευσιν τῆς πιστολῆς τοῦ Ν. Πλαστήρα, διὰ τῆς ὁποίας οὗτος ἐξέφραζε τὰς ἀντισυμμαχικὰς πεποιθήσεις. Καὶ ὁ Ν. Πλαστήρας, πρωθυπουργὸς τότε, ἐξηναγκάσθη εἰς παραίτησιν—ἀποπομπήν. Ἡ Ἑλληνικὴ Ἑλλάς ἀνέπνευσεν !

Ὁ Κωνσταντῖνος ΒΟΒΟΛΙΝΗΣ μετὰ τῶν συνεργατῶν του ὑπῆρξεν ὁ πρῶτος Ἕλλην δημοσιογράφος, ὁ ὁποῖος ἀπεκάλεσε τὸν Ἰούλιον τοῦ 1945, ἀπὸ τῶν στηλῶν τοῦ «Ἑλληνικοῦ Αἵματος» τὸν τότε πανίσχυρον ἡγέτην τοῦ Κ. Κ. Ε., Νίκον Ζαχαριάδην, ἑθνικὸν προδότην, μηνυθεὶς παρ' αὐτοῦ ἐπὶ συκοφαντικῇ δυσφημίσει ! Κατὰ τὴν διεξαχθεῖσαν δίκην εἰς τὸ Τριμελὲς Πλημμελειοδικεῖον Ἀθηνῶν ἡ ἀπολογία τοῦ Κ. Βοβολίνη ἀπετέλεσεν ἀηλὲς μαστίγωμα τοῦ ξανοκινήτου κομμουνισμοῦ. Ὁ Κ. Βοβολίνης ἀπεκάλυψε τὴν ὑπαρξίν μυστικοῦ συμφωνοῦ μεταξὺ Ζαχαριάδου καὶ τῶν Βορείων Βαλκανικῶν Λαοκρατιῶν, παραμένει δὲ ἀλησμόνητος ἡ ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου ζωηρὰ κατ' ἀντιπαράστασιν ἐξέτασις τοῦ Κ. Βοβολίνη μετὰ τοῦ Ν. Ζαχαριάδου. Τὸ Δικαστήριον ἀπήλλαξε τοὺς Κ. Βοβολίνην, Ἰ. Μήλιον καὶ Λ. Πηνιότογλου, ὀλίγον δὲ κατόπιν τὸ σύμφωνον Ζαχαριάδου—Γαβρίλιδου, τὴν ὑπαρξίν τοῦ ὁποῖου ἠρνεῖτο ὁ ἀρχηγὸς τοῦ Κ. Κ. Ε., ἐτίθετο εἰς ἐφαρμογὴν διὰ νὰ αἱματοκυλίσῃ τὴν Ἑλλάδα.

Τὸν Αὐγούστου τοῦ 1946 ὁ Κων. Βοβολίνης εἰς ἐνυπόγραφον ἄρθρον του ἐχαρκτήρισε τὸν Ἰωσήφ Στάλιν ὡς Νέον Χίτλερ, μηνυθεὶς δὲ ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως Κ. Τσαλδάρη ἐπὶ ἐξυβρίσει Ἀρχηγοῦ φίλου ξένου Κράτους, κατεδικάσθη μετὰ τοῦ Ἰ. Μήλιου εἰς ἐπτάμηνον φυλάκισιν. Ὁ Κ. Βοβολίνης μετήχθη εἰς τὰς φυλακάς, χωρὶς ὅμως καὶ ἐκ τῶν φυλακῶν νὰ διακόψῃ τὴν φλογερὰν πατριωτικὴν ἀρθρογραφίαν του. Χωρὶς οὐδεμίαν πικρίαν διὰ τὴν ἄδικον καταδίκην του ἀπέδειξε διὰ τῶν ἄρθρων του ὅτι ὁ τότε πρεσβευτὴς τῆς Ε. Σ. Σ. Δ. Ναύαρχος Ροντιόνωφ ἀπῆλθεν ἐξ Ἑλλάδος ὄχι διότι ὁ Ἰωσήφ Στάλιν «ἐθίγη», ἀλλὰ διότι προητοιμάζετο ἡ κατὰ τῆς Ἑλλάδος ἐπίθεσις τῶν Σλαβοκινήτων ὀρδῶν. Τελικῶς ὁ Κ. Βοβολίνης ἀπεφυλακίσθη, ἀπαλλαγεὶς ὑπὸ τοῦ Ἐφετερίου Ἀθηνῶν. Ὀλίγον ἀργότερον αἱ μεγαλύτεραι Ἀμερικανικαὶ ἐφημερίδες ἐχαρκτήριζον τὸν Ἰωσήφ Στάλιν ὡς νέον Χίτλερ.

Τὸ 1947 καὶ εἰς τὸ φύλλον τῆς 12ης Φεβρουαρίου τοῦ «Ἑλληνικοῦ Αἵματος» ἐδημοσιεύετο ἡ πρώτη διακήρυξις τοῦ Ἀρχηγοῦ τοῦ Νέου Κόμματος κ. Σπ. ΜΑΡΚΕΖΙΝΗ. Ὁ Κ. Βοβολίνης ὑπῆρξεν ὁ πρῶτος Ἕλλην δημοσιογράφος ὁ ὁποῖος εἰς ἐνυπόγραφον κύριον ἄρθρον του δημοσιεύθεν εἰς φύλλον τοῦ «Ἑλληνικοῦ Αἵματος» τῆς 14ης Φεβρουαρίου 1947 ἐτάχθη ἀπροκαλύπτως καὶ ἀνεπιφυλάκτως ὑπὲρ τοῦ Νέου Κόμματος καὶ τοῦ Σπύρου Μαρκεζίνη.

Κατὰ τὴν δευτέραν Γενικὴν Συνέλευσιν τοῦ Ὁργανισμοῦ τῶν Ἠνωμένων Ἐθνῶν εἰς Λαίηκ Σακσές, ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Σοβιετικῆς Ἐνώσεως Ἀντρέι Βυσίνσκου ἀνέγνωσε, ἀπὸ τοῦ βήματος τοῦ Ο. Η. Ε., ἄρθρον τοῦ Κ. Βοβολίνη, χαρακτηρίσας τοῦτον, μετὰ τοῦ Οὐίνστον Τσώρτσιλ, τοῦ Λόρδου Μπήνερμπρουκ καὶ ἄλλων Ἀγγλῶν καὶ Ἀμερικανῶν δημοσιογράφων καὶ Πολιτικῶν ὡς ἐχθρὸν τῆς Σοβιετικῆς Ἐνώσεως καὶ ὡς «πολεμοκάπηλον» !

ΒΙΒΛΙΑ ΚΑΙ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑΤΑ ΕΙΣ ΤΑ ΟΠΟΙΑ ΑΝΑΦΕΡΟΝΤΑΙ ΛΕΠΤΟΜΕΡΕΙΑΙ
ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΔΡΑΣΕΩΣ ΤΟΥ ΚΩΝ. ΒΟΒΟΛΙΝΗ

- 1) ΔΗΜ. ΓΑΤΟΠΟΥΛΟΥ : «Ίστορία τῆς Κατοχῆς».
- 2) ΝΙΚΟΥ ΑΝΤΩΝΑΚΕΑ : Φῶς εἰς τὸ σκότος τῆς Κατοχῆς».
- 3) ΣΠΥΡΟΥ Π. ΣΕΛΗΝΑ : «Ἡ Ἑλλάς εἰς τὸν πόλεμον».
- 4) Κ. ΚΟΤΖΙΑ : «Ἡ Ἑλλάς, ὁ πόλεμος καὶ ἡ Δόξα τῆς».
- 5) Θ. ΝΙΚΟΛΟΥΔΗ : «Ἡ Ἑλληνικὴ Κρίσις».
- 6) Κ. ΚΑΛΑΤΖΗ : «Ἡ σφαγὴ τῶν Καλαβρύτων».
- 7) Ν. ΓΟΥΔΗ : «Ἡ Θέσις τῆς Ἑλλάδος εἰς τὸν Β΄ Παγκόσμιον Πόλεμον».
- 8) Δ. ΜΑΓΚΡΙΩΤΗ : «Αἱ θυσίαι τῆς Ἑλλάδος».
- 9) WORLD BIOGRAPHY : (Ἐκδόσις τοῦ Ἰνστιτούτου Ἑγκυκλοπαιδικῶν Μελετῶν τῆς Νέας Ὑόρκης).
- 10) ΝΕΩΤΕΡΟΝ ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΙΚΟΝ ΛΕΞΙΚΟΝ (Ἐκδόσις τοῦ «Ἡλίου»).

Μελετήματα τοῦ Κων. Βοβολίνη, ἐκδοθέντα παρὰ νόμῳ ἐπὶ Κατοχῆς καὶ ἐπανεκδοθέντα μετὰ τὴν Ἀπελευθέρωσιν εἰς τὸν τόμον «Μυστικαὶ ἐκδόσεις» :

- 1) «Ὁ Ἡθικὸς Καθαρμὸς» (1943).
- 2) «Βαρβάρων ἐγκλήματα» (1943).
- 3) «Τὸ Ἰταλικὸν Κτῆνος» (1943).
- 4) «Τὸ Βουλγαρικὸν Κτῆνος» (1943).
- 5) «Τὸ Γερμανικὸν Κτῆνος» (1943).
- 6) «Τὰ θαλασσοπούλια μας» 1944).
- 7) «Ὁ Πόλεμος τῆς Ἑλλάδος» (1944).

Ὁ Κ. ΒΟΒΟΛΙΝΗΣ εἶναι Τακτικὸν ἢ Ἐπίτιμον μέλος :

- 1) Τῆς Ἑνώσεως Συντακτῶν Ἀθηναϊκῶν Ἐφημερίδων.
- 2) Τῆς Ἑλληνικῆς Ἱατροχειρουργικῆς Ἑταιρείας.
- 3) Τῆς Πανελληνίου Ἑνώσεως Ἀγωνιστῶν Ἐθνικῆς Ἀντιστάσεως.
- 4) Τῆς Ἑνώσεως Ἰδιοκτητῶν Περιοδικοῦ Τύπου.
- 5) Τῆς Ἑνώσεως Ἐκδοτῶν Παρανόμου Τύπου, Ἐθνικῆς Ἀντιστάσεως.
- 6) Τοῦ Φιλολογικοῦ Συλλόγου «Παρνασσός».
- 7) Τοῦ Ροταριανοῦ Ὁμίλου Ἀθηνῶν.
- 8) Τῆς Ἑλληνικῆς Λέσχης Περιηγήσεων καὶ Αὐτοκινήτου.
- 9) Τοῦ Καλλιτεχνικοῦ Συλλόγου Μουσικῶν.
- 10) Τοῦ Σωματείου Ἑλλήνων Ἡθοποιῶν.
- 11) Τῆς Ἑνώσεως Ἐρασιτεχνῶν Ἀλιέων.
- 12) Τῆς Ὁμάδος Ἐλευθέρων Ζωγράφων.
- 13) Τοῦ Παναθηναϊκοῦ Ἀθλητικοῦ Ὁμίλου Ἀθηνῶν.
- 14) Τοῦ Ἀθλητικοῦ Ὁμίλου Θεσσαλονίκης «Ὁ Ἡρακλῆς».
- 15) Τῆς Ἑνώσεως Παλαιῶν Πολεμιστῶν.
- 16) Τῆς Παγκεκρυαϊκῆς Ἑνώσεως Πειραιῶς ὁ Ἅγιος Σπυρίδων.

Ὁ Κων. ΒΟΒΟΛΙΝΗΣ διετέλεσε :

- 1) Πρόεδρος τῆς Ἑλληνικῆς Ποδοσφαιρικῆς Ὁμοσπονδίας.
- 2) Πρόεδρος τῆς Ἐπαγγελματικῆς καὶ Οἰκοκυρικῆς Σχολῆς τοῦ Πειραιῶς.
- 3) Πρόεδρος τοῦ Ἀθλητικοῦ Συλλόγου «Ἐθνικὸς» Πειραιῶς.
- 4) Ἀντιπρόεδρος τῆς Ὁργανωτικῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Πρώτης Ἀθλητικῆς Ἑβδομάδος (1938).
- 5) Ἀντιπρόεδρος τῆς Ὁργανωτικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Α΄ Πανελληνίου Ἀγροτικοῦ Συνεδρίου (1938).

Ὁ Κ. ΒΟΒΟΛΙΝΗΣ ἔχει τιμηθῆ διὰ τοῦ Πολεμικοῦ Σταυροῦ, διὰ τοῦ μεταλλίου τοῦ Ἰταλοελληνικοῦ Πολέμου καὶ διὰ τοῦ Χρυσοῦ Σταυροῦ τοῦ Ἁγίου Μάρκου.